

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea art.118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea art.118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B413 din 10.09.2008,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea art.118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, în sensul eliminării, în ceea ce privește contravențiile reglementate în acest act normativ, a efectului suspensiv de executare al plângerii împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, instituindu-se astfel o soluție legislativă derogatorie de la dreptul comun în materia contravențiilor, reglementat prin Ordonanța Guvernului nr.2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, ca și Legea nr.49/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a

Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. La **titlu**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, este necesară eliminarea expresiei „republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

3. La **partea dispozitivă a articolului unic**, pentru o corectă și completă informare normativă, precum și pentru respectarea prevederilor art.57 alin.(2) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, textul trebuie reformulat, astfel:

„**Articol unic.** - Articolul 118 din Ordonanța de urgență a **Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.49/2006**, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, **se modifică și va avea următorul cuprins:**”

4. Sugerăm reanalizarea dispoziției propuse la **art.118 alin.(2)** privind **suspendarea executării amenzilor numai de către instanță**, la solicitarea contravenientului, în vederea corelării sale cu dispozițiile art.120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002, nepropus a fi modificat prin proiect, precum și cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.2/2001.

Astfel, semnalăm că, în ceea ce privește punerea în executare a sancțiunii amenzii, art.120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002, prevede că procesul-verbal **neatacat în termen de 15 zile de la data comunicării** constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate.

Or, prin derogarea propusă de la regula efectului suspensiv de executare al plângerii, termenul în care poate fi atacat procesul-verbal nu ar mai prezenta relevanță pentru stabilirea momentului de la care acesta constituie titlu executoriu. Pe cale de consecință, art.120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 ar trebui să fie și el modificat, stabilind acest moment prin raportare la data comunicării procesului-verbal, de exemplu.

O astfel de soluție legislativă ar fi în concordanță cu dispozițiile art.25 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001, potrivit cărora contravenientul are obligația de a achita amenda în termen de **15 zile** de la comunicarea procesului-verbal și a înștiințării de plată.

Cu toate acestea, semnalăm că o astfel de reglementare ar putea conduce, în practică, la situația în care, la data judecării de către instanță a cererii de suspendare a executării sancțiunii amenzii, această cerere să fi rămas fără obiect.

Avem în vedere faptul că, în lipsa unei dispoziții exprese privind instituirea **unei proceduri urgente pentru judecarea cererii de suspendare**, din interpretarea normei propuse pentru art.118 alin.(2) rezultă că solicitarea suspendării executării amenzii se face odată cu plângerea formulată împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției, urmând a fi soluționată, așa cum se arată în Expunerea de motive, prin încheiere, în cadrul aceluiași proces. Or, întrucât, potrivit art.33 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001, judecătoria fixează un termen de judecată care nu poate depăși **30 de zile** de la data înregistrării plângerii, cel puțin teoretic, ar fi posibil ca, la data judecării cererii de suspendare, executarea silită să fi fost deja realizată.

Pentru evitarea unei astfel de situații, dar mai ales pentru asigurarea celerității judecării cererii de suspendare a executării amenzilor și a sancțiunilor contravenționale complementare, ar trebui ca proiectul să reglementeze, în mod expres, o **procedură urgentă de judecată**, cu stabilirea unui termen rezonabil în care judecătoria să soluționeze această cerere.

Prin instituirea unei astfel de proceduri speciale de judecată a cererii de suspendare a executării sancțiunilor contravenționale s-ar asigura și soluționarea urgentă a cererilor de suspendare a executării sancțiunilor contravenționale complementare, rezolvându-se astfel cu celeritate și situațiile în care a fost aplicată sancțiunea contravențională complementară a suspendării exercitării dreptului de a conduce, pe timp limitat, prevăzută de art.96 alin.(2) lit.b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1060/11.09.2008.